

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ**Γεγονότα**

325 - Λαμβάνει χώρα η Πρώτη Σύνοδος της Νίκαιας, η πρώτη Οικουμενική Σύνοδος της Χριστιανικής Εκκλησίας.

526 - Σεισμός στην Αντιόχεια σκοτώνει περίπου 250.000 κατοίκους.

1802 - Με το Νόμο της 20ης Μαΐου του 1802, ο Ναπολέων Α΄ της Γαλλίας επαναφέρει τη δουλεία στις γαλλικές αποικίες, ανακαλώντας την κατάργησή της κατά τη Γαλλική Επανάσταση.

1825 - Μάχη στο Μανιάκι: ο Παπαφλέσσας με λιγιστούς άνδρες πέφτουν μαχόμενοι κατά των υπεράριθμων Αιγυπτίων του Ιμπραήμ Πασά.

1902 - Η Κούβα αποκτά την ανεξαρτησία της από τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Ο Τομάς Εστράδα Πάλμα γίνεται ο πρώτος πρόεδρος της χώρας.

1927 - Ο Τσαρλς Λίντμπεργκ απογειώνεται από το Λονγκ Άιλαντ της Νέας Υόρκης για την πρώτη υπερατλαντική σόλο πτήση χωρίς ενδιάμεση στάση. Την επόμενη μέρα προσγειώθηκε στο Παρίσι.

1932 - Η Αμέλια Έρχαρτ απογειώνεται από τη Νέα Γη για την πρώτη υπερατλαντική σόλο πτήση από γυναίκα πιλότο χωρίς ενδιάμεση στάση. Την επόμενη μέρα προσγειώθηκε στην Ιρλανδία.

1940 - Ολοκαύτωμα: Οι πρώτοι κρατούμενοι φτάνουν σε νέο στρατόπεδο συγκέντρωσης στο Άουσβιτς.

1941 - Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος: Μάχη της Κρήτης. Γερμανοί αλεξιπτωτιστές εισβάλλουν στην Κρήτη.

2002 - Αναγνωρίζεται από την Πορτογαλία η ανεξαρτησία του Ανατολικού Τιμόρ, τερματίζοντας τυπικά 23 χρόνια ινδονησιακής κυριαρχίας και τρία χρόνια προσωρινής διοίκησης του Ο.Η.Ε. (το Ανατολικό Τιμόρ ήταν αποικία της Πορτογαλίας μέχρι το 1976).

Γεννήσεις

1769 - Ανδρέας Μιαούλης, Έλληνας ναύαρχος και πολιτικός

1799 - Ονορέ ντε Μπαλζάκ, Γάλλος συγγραφέας

1908 - Τζέιμς Στιούαρτ, Αμερικανός ηθοποιός

1915 - Μοσέ Νταγιάν, Ισραηλινός στρατηγός

1931 - Γιώργος Βασιλείου, Κύπριος πολιτικός

1938 - Μαρινέλλα, Ελληνίδα τραγουδίστρια

1944 - Τζο Κόκερ, Άγγλος τραγουδιστής

1946 - Σερ, Αμερικανίδα τραγουδίστρια

1959 - Μιχάλης Ρέππας, Έλληνας ηθοποιός και σεναριογράφος

1967 - Παύλος, πρώην Διάδοχος της Ελλάδας

Θάνατοι

1506 - Χριστόφορος Κολόμβος, Ιταλός εξερευνητής

1772 - Παλαιών Πατρών Γεράσιμος ο Θηραϊός, Έλληνας μητροπολίτης

1825 - Παπαφλέσσας, Έλληνας κληρικός και αγωνιστής

1875 - Αμαλία, βασίλισσα της Ελλάδας

1947 - Γιώργης Σιάντος, Έλληνας πολιτικός

1949 - Δαμασκηνός, αρχιεπίσκοπος Αθηνών

1960 - Ηλίας Παπαηλιού, Έλληνας νομικός

1971 - Αναστάσιος Αστεριάδης, Έλληνας γιατρός

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Πες μου πως βλέπεις την ιστορία για να σου πω ποιος είσαι, επίλογος Ε΄

Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Οι αιτίες της συρρίκνωσης των ελληνικών οργανώσεων

Οι ελληνικές οργανώσεις στην Αυστραλία γνώρισαν πρωτοφανή άνθιση μεταπολεμικά, μέσα σ' ένα διάστημα τριών δεκαετιών μέχρι το 1974. Στο διάστημα αυτό, μετανάστευσε ένας μεγάλος όγκος ανθρώπων των οποίων η επιβίωση στην Ελλάδα, την Κύπρο, την Αίγυπτο και τη Νότια Αφρική είχε γίνει δύσκολη.

Η πλειοψηφία αυτού του κόσμου, απορροφήθηκε στη βιομηχανία, όχι τόσο στα προπολεμικά επισιτιστικά επαγγέλματα. Εμπλούτισαν τις υπάρχουσες οργανώσεις και δημιούργησαν νέες δίνοντας τον τόνο μιας νέας πνοής μέσα στις παροικίες.

Η ιδεολογία του «ξένου» που είχε προβληθεί προπολεμικά για τους μετανάστες, αν και έβρισκε την πραγμάτωσή του μέσα στην κοινωνία, τώρα (μεταπολεμικά) άρχισε να αμφισβητείται. Κάποιοι έβλεπαν, ότι η ιδεολογία που ήθελε τον μετανάστη ξένο και προσωρινό, δεν ήταν προς το συμφέρον των μεταναστών, ούτε της αυστραλιανής κοινωνίας, αλλά ούτε και του ελληνικού κράτους.

Η ιδεολογία του «ξένου», υποχώρησε σημαντικά, όταν ανέβηκε στην εξουσία το Εργατικό Κόμμα στις αρχές της δεκαετίας του 1970. Τότε, έγινε το πέρασμα, από την ιδεολογία του ρατσισμού στην ιδεολογία του πολυπολιτισμού.

Όμως, η ιδεολογία αυτή, ενώ κατοχύρωνε την πολιτιστική ιδιαιτερότητα των μεταναστών, εξαντλήθηκε σε επιφανειακές κατακτήσεις, ελευθεριών της «ιδιωτικής σφαίρας». Οι οργανώσεις έμοιαζαν ικανοποιημένες και ευχαριστημένες να είναι ελεύθερες να γιορτάζουν τις εθνικές τους γιορτές, να συντηρούν στα πλαίσια των οργανώσεων, τα ήθη και έθιμα του τόπου τους. Αλλά για ότι αφορά τη «δημόσια σφαίρα», η συντριπτική πλειοψηφία των οργανώσεων έμοιαζαν αμέτοχες και απόμακρες στα κοινωνικά προβλήματα και στην επέλαση της «νέας

τάξης πραγμάτων» που έφερνε ο νεοφιλελευθερισμός, σε όλο τον κόσμο.

Οι οργανώσεις, καθώς είχαν επαναπαυθεί στην ιδέα ενός ρηχού πολυπολιτισμού, που αναλωνόταν μάλλον σε γραφικότητες, παρά σε ουσιαστική γνώση των παραδόσεων, εμποδίζονταν να αναπτύξουν και, έναν, ουσιαστικό λόγο, για τη μετανάστευση και τα περιεχόμενα της κουλτούρας στη μετανάστευση. Η ιδεολογία του πολυπολιτισμού, λειτούργησε επιφανειακά, ως επιλεκτική συντήρηση ενός «εθνικού» πρωικού παρελθόντος, δεν συμπεριέλαβε το μεταναστευτικό παρόν. Επειδή αυτό, βιώνόταν ταπεινά, και κανείς δεν ήθελε να ασχοληθεί σοβαρά μαζί του.

Σήμερα, με αρκετή χρονική καθυστέρηση, ομάδες διανοουμένων της δεύτερης και τρίτης γενιάς, ψάχνουν να βρουν την ταυτότητά τους, στα παραμελημένα και χαμένα πεπραγμένα, της μεταναστευτικής ζωής των γονιών τους.

Όμως οι οργανώσεις, εφόσον συνεχίσουν να παραμένουν προσανατολισμένες σε έναν «ρηχό πολυπολιτισμό», θα συνεχίσουν να χάνουν τα μέλη τους, για να μεταβληθούν όσες επιβιώσουν, σε μικρά κλειστά Κλαμπ, λίγων ανθρώπων, χωρίς καμία κοινωνική επιρροή.

Τις αιτίες της συρρίκνωσης των μελών των οργανώσεων, θα μπορούσαμε να τις εντοπίσουμε σε δύο ομάδες προβλημάτων. Από τη μια μεριά, έχουμε τη μεγάλη διαγενεακή διαφορά στην κοινωνικοποίηση της πρώτης γενιάς μεταναστών και των παιδιών τους. Είναι τόσο μεγάλο το χάσμα που ούτε τα παιδιά ούτε οι γονείς (που τώρα φεύγουν από τη ζωή) θα μπορούσαν να δημιουργήσουν γέφυρες επικοινωνίας μέσα στις οργανώσεις. Επίσης μία δεύτερη σοβαρή αιτία προβλημάτων, που οδηγούν στην συρρίκνωση των μελών των οργανώσεων, μπορεί να εντοπιστεί, στις διασπάσεις μέσα στις οργανώσεις, οι οποίες παράγουν ένα κλίμα εχθρότητας, το οποίο είναι αποτρεπτικό στην ανάπτυξη νέων μελών. Την άλλη Παρασκευή η συνέχεια.

Οι οργανώσεις έμοιαζαν ικανοποιημένες και ευχαριστημένες να είναι ελεύθερες να γιορτάζουν τις εθνικές τους γιορτές, να συντηρούν στα πλαίσια των οργανώσεων, τα ήθη και έθιμα του τόπου τους